

Tuomas Ragvaldinpoika 1763:
Sen Wielä wirhellisen Ilo-Weisu,
Cosca hän Jumalan Siunauxen woimalla Ja Läkärin konstin awulla
Parattin huulensa wirhestä (katkelma)

13. Huhticuusa päiwäisell
Cuudell toista kymmenell,
Tuli luonnon läkäri
Parandaman wirheni.	Nijn mä muistin Jesusta
Cuing Hän oli haawoisa.
14. Pani edes istuimen,
Johon istuin mielellän;
Tarttui sormill caswoini,
Wijlsi weitzell huuleni.	22. Ja cuin saxet huulesta
Leickais nahan lihasta,
Muistin cauneit caswoja
Cuin sai cowij puusteja.
15. Cohta silmän umbehen,
Käten, sormen yhtehen
Lujast kijni pusersin,
Sydämen pääll likistin.	23. Cosca neuiloill pistettin,
Huulen yhteen lijtettijn;
Nijn mä keihäst muistelin,
Joca sisäll tungettijn
16. Tunsin kiwun surkian,
Ahdistuxen angaran;
Että lihan wärisi,
Caicki paicat wapisi.	24. Kylkeen ja myös sydämmeen
Wapahtajan Jesuxen;
Nämät ajatuxeni
Olit huojennuxeni.
17. Mutta sisällisesti
Jesuxeni wahwisti,
Ettei äänen ollengan
Cuulun yhtä sanaacan.	25. Catz! cuing' Herran woima suur
Mua ylöpiti juur,
Ettei pääni pyörtynyt,
Sydämeni heitynyt,
18. Waicka weren cuohusta,
Joca juoxi suonista,
Täydyin rascast puhalda
Täsä weri-saunasa.	26. Cosca näjin edesän,
Cuinga weri sylisän
Hyllyi, hyydyi, seisahti,
Oli cauhistuxexi.
19. Sillä paitan, poweni,
Liki caicki paickani,
Cuumald wereld täytettin,
Joca alasculki sijn.	27. Sitt' cuin Läkär lieiwitti,
Työnsä toimell lopetti,
Nijn mä silmän awaisin,
Käten puhtax pyhkisin,
20. Herran armo oli myös
Toisell tawall täsä työs,
Kiwun cowan lieiwitti,
Poicans pijnan muistutti.	28. Nijn myös hien caswoista,
Joca tuli tuscasta;
Ja nijn paidan uudistin,
Werest itzen puhdistin.
21. Sillä cosca weitzell sijn
Ikeneni pijrettijn,	29. Näin mä waiwoist suurista
Pääsin pojes tolista;
Menin jällens wuotelle,
Panin maata lewolle.